

Ja s'havia passat una setmana que'l vell de la caixeta no feia ses acostumades visites a la població. Un dia, una dona entrà a casa meva depressa i corrents, tot preguntant si'm podia veure.

¿Que hi ha de nou, Rafela?—vaig dir li jo al reparar son astorament.

—¡Ai, no ho sé!—feu ella.—Me penso que se'ns morirà l'ermità del Remei.

—Aném, dona; per poca cosa os alarmeu vosaltres els de les masies.

—Que vol que li digui; ens el mirém molt mal. Se li sent un renall fondo i està calent que bull. Fins sembla que no toca.

—Bé, be; ja procuraré ser-hi tan prompte com pugui. A vos qui sou la veïna de més aprop, ja vos diré lo que haveu de fer-li.

I no havien passat pas dugues hores, que amparat del sol per un barret d'ales ben amples i amb el gruxut bastó de gaiato, les empenia muntanya amunt, en direcció cap a l'ermita.

El paisatge que s'ovirava d'allí dalt estant era esplèndit.

Per una banda, se perdia la vista en un mar inméns de pins fins a confondre's al lluny del lluny amb l'horitzó, pareixent-ne les tortuoses ondulacions de les muntanyes, gegantines ones que amenassaven estrellar-se als peus mateix del santuari. Per l'altre costat, s'hi estenia en grandiosa fondalada, magestuós tot el Vallés de cap a cap, inondat de sol i embellit arreu per delicats conreus i magnífiques vernedes. Una joguenívola munió de masies, poblets i viles, salpicaven de puntets blancs a semblança d'un vol de coloms. aquella gemada faixa de verdor matisada de vius colors, i Cardedeu. La Garriga, La Roca, Granollers, Mollèt, Sabadell... mostraven encisers son bell estol de cases, pulides com tassetes de plata i rodejades de jolius jardins.

Al arribar al casalot, vareig empenyer una porteta rònega, ratada de per tot-arreu, entrant en un quarto humit, de parets escrostonades i teulada amb uns forats que podia pasar-hi'l cap d'un home. En un recó, damunt d'un jas de palla, hi jeia l'ermità, amb els ulls encesos per la febra i una respiració forta que boi semblava d'agonitzant. Al sentir soroll aixeca'l cap cobert am un mal barretinot de punt de mitja, i al veure qui era'l visitant exclamà plé d'alegria: